

SILVIN SARDENKO:

POMLADNO SVIDENJE.

— Le vstani, draga zemlja, vstani,
 ti drobni biser v morju zvezd;
 predrami se, ti stvarstvu dani
 čarobni sen bežečih dni;
 odpri mi cvet srebrnotkani,
 ti roža mojih sinjih trat!
 Glej, jaz stojim ob tvoji strani,
 jaz — solnce tvoje — dragi tvoj...

In vstajala je zemlja mlada
 in zarudela radostno,
 kot da zacvela bi livada...
 Nasméjala se je tako,
 kot da bi ptice iznenada
 priplavale iz južnih dalj...
 In vstala je in srčnorada
 privila se je k solncu vsa:

— Da le prišel si, dragi moj,
 spet radost bo vse dni z menoj!

SILVIN SARDENKO:

ZAMORSKA PESEM.

Z nebot se razprla je
 zvezda in umrla je,
 utonila v dnu morja,
 da pokojni grob ji da.

Solncu pa je bilo žal
 zvezde, lepe kot kristal,
 in gomilo vsakikrat
 gre na večer obiskat.

Ali tega svet ne ve,
 kam na večer solnce gre:
 Mislijo, da hodi spat
 v svoj kristalni morski grad.

HELEN HELENOV:

NA OKENCE TRKA MI BELI DAN...

Na okence trka mi beli dan
 in smehlja se tako ljubo,
 da vse bi pozabil in stopil ven
 pod to krasno južno nebo.

Tam zunaj pa glasno bi pesem zapel,
 ki vsem bi šla do srca —
 in v zvonkih akordih povzpela bi se
 tja gori — v osrčje neba.

In pesem ta bila bi slavospev
 prekrasnih mladih dni,
 ki trkajo kakor ta beli dan
 na okenca srčna mi...

